

SAMMEN BYGGER VI DEN SYMBIOCÆNE

DJERNES &
BELL

DET EKSISTERENDE/ DET HOLDBARE / DET VARENDE

Djernes & Bell er en tegnestue placeret i København, med en særlig interesse for det allerede eksisterende: det byggede, det materielle, det menneskelige, det naturlige.

At skabe, er at give tid form. Mennesker og naturen former stof over tid, ved kreation og håndværk, men også gennem brug og slid. Hundredvis af hænder slider stenene, det er disse hænder, og den tid det har taget, at give disse steder deres atmosfære. Alle mennesker efterlader spor af deres eksistens, i de landskaber de betræder, de objekter de bruger, og de bygninger de beboer ved berøring og passering. Vi efterlader vores indtryk, som vandets erosion eller vulkansk bevægelse og stenalderen siden, der har formet vores landskaber og ånder, ikke kendt for mange livstider, men stadig følt. I forfald er der håb for nye former for liv, og kompositioner af betydning, af forvitring, brug og patina, skaber vi plads til fornyelse og reparation. Midlertidig er effekten på stof over tid, og her kan vi måske lære at indsætte det i kontekst, at overveje den geologiske tidsskala, dyb tid. Det stof der har eksisteret og transformeret for æoner, forandrer konstant steder, og skaber plads til nyt liv, vi tror at vi har en fjern, men indlejret materiale hukommelse om disse processer.

De mest holdbare ting er de, som varer længst. Tilsvarende kan vi tale om de kulturelle og antropologiske værdier af langvarige ting (naturlige og menneskeskabt), som del af det mest værdifulde, da de indeholder flere sammensatte spor af naturlig og menneskelig eksistens.

Det er ikke uret på vores arm, eller vægge der holder tiden, vi må se på geologiske klipper, sediment, is, fossiler der holder på tid og historier fra vores kollektive fortid.

REPARERER/ GENSKABER/ REGENERERER

Vi har brug for en ny materiel kultur, en der nægter skjulte gemte systemer af unødvendig produktion og affald, en kultur hvor spor af brug, forfald og reparation bliver fejret, og hvor handlingen af at skabe godt bliver den centrale rolle mellem mennesker og deres ressourcer, hvor forbrug erstattes af symbiose. Vi kan begynde med at genoverveje vores forhold, mellem hvad der allerede eksisterer, slitage, forfald og alder. Kvalitet, relevans, skønhed, bevaring og reparation bliver nødt til, at tage over for besættelsen af den moderne industrielle revolution med kvantitet, skala og nyhed. Hvad er det der adskiller skader fra patina og affald fra arkæologi?

Ritualet og den sociale handling af at reparere og genskabe det fysiske kan også reparere den emotionelle separation fra miljøet, andre arter og medmennesker. Ved at udskifte vores følelse af hjælpeløshed om klimaets tilstand, med håb om at blive en del af dets genskabelse.

HUMANIST / ANIMIST / FUTURIST / HISTORICIST

Charles Darwin skrev i 1871 at "intelligence is based on how efficient a species becomes and doing the things they need to survive" en definition om århundreder med opfindsomhed og innovation, måske har forhøjet vores bevidste hjerner, til den forkerte side af intelligens hierarkiet. Det ser ud til, at mennesker må træde et skridt tilbage, og begynde at lære på ny fra svampe og slim, planter og dyr, landskab og artefakter, hvilke aldrig har glemt betydning af, at være en del af det der eksisterer.

Ved at ændre vores ide om hvad der har værdi (kultur, natur, kvalitet, lighed og bevaring frem for profit og vækst) kan vi bidrage til den kritiske rebalancering der er behov for.

Vi skal samle trådene op, som vi har glemt vi var en del af, og begynde at væve.